

Arrest

nr. 94 641 van 8 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 12 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. HÄDICKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 februari 2012 het Rijk binnen en diende op 13 februari 2012 een asielaanvraag in. Op 16 augustus 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul origine. U werd geboren in 1981 te Telimele. Op 29 november 2011 vond er in uw wijk Anta een confrontatie plaats tussen twee groepen jongeren. U was op dat moment als truckchauffeur aan het werk in Conakry. Na uw werk keerde u terug naar uw huis en 's avonds legde u zich buiten te slapen. Niet veel later werd u geslagen door politieagenten en meegenomen naar de gevangenis in Anta. De volgende dag werd u uit uw cel genomen en geconfronteerd met een onbekende jongen die u ervan beschuldigde de leider te zijn van één van de groepen die de dag voordien slaags waren geraakt. Ook beschuldigde hij u ervan bij die confrontatie de zoon van een rode baret geslagen te hebben. Deze rode baret was ook in de gevangenis en hij bedreigde u omwille van hetgeen zijn zoon was overkomen en omwille van uw etnisch origine. Een agent vroeg u een document te ondertekenen. Omdat u de inhoud niet kende weigerde u. U werd geslagen en tekende uiteindelijk het document. U werd naar een andere cel gebracht waar u verbleef tot 4 februari 2012. Die nacht werd u door een bewaker buiten de gevangenis gebracht waar de man van uw zus in een taxi wachtte. Hij nam u mee naar zijn huis in Sangoyah. Hij vertelde u dat hij 2,5 miljoen Guineese Francs had betaald voor uw vrijlating. De dagen nadien vernam u van uw baas en uw buurvrouw dat ze op zoek waren naar u. Op 11 februari 2012 verliet u Guinee. Op 12 februari 2012 kwam u in België aan waar u op 13 februari 2012 asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielrelaas legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw rijbewijs voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst kan u helemaal niet aannemelijk maken waarom u gearresteerd en vastgehouden werd.

U verklaarde dat u gearresteerd werd nadat er 's middags in uw wijk een incident tussen twee groepen plaatsvond waarbij de zoon van een rode baret gewond raakte (CGVS gehoorverslag p. 7). U was op dat moment niet in de buurt maar aan het werk als vrachtwagenchauffeur (CGVS gehoorverslag p. 9). 's Avonds kwam u terug van het werk en omwille van de warmte legde u zich buiten te slapen. Toen u aan het slapen was werd u plots geslagen door agenten en meegenomen naar de gevangenis (CGVS gehoorverslag p. 5). U stelde verder dat u de volgende dag in de gevangenis werd geconfronteerd met een onbekende jongeman die u ervan beschuldigde de leider van één van de groepen te zijn (CGVS gehoorverslag p.8). U werd daarna vastgehouden in de gevangenis. U werd mishandeld en u moest document ondertekenen waarvan u de inhoud niet kent (CGVS gehoorverslag p. 9). Gevraagd of er nog andere arrestaties waren stelde u dat u de enige was die opgepakt werd (CGVS gehoorverslag p. 7). Gevraagd waarom net u werd opgepakt antwoordde u dat u het niet wist (CGVS gehoorverslag p. 9). Gevraagd naar een reden waarom de politie net u, iemand die voor zijn huis ligt te slapen, arresteert waarna u beschuldigd wordt door een onbekende van iets waar u helemaal niet bij betrokken was komt u niet verder dan te stellen dat dat hetgene is wat gebeurd is (CGVS gehoorverslag p. 10). Als u verder gevraagd werd of het niet mogelijk was om aan de agenten of de rode baret, wiens zoon u zou hebben geslagen, uw onschuld kenbaar te maken stelt u dat u niet de kans had omdat hij heel brutaal was (CGVS gehoorverslag p. 11). Gevraagd of u geen collega's waarmee u werkte kon laten getuigen dat u niet aanwezig was bij het incident concludeert u dat dit inderdaad een goed idee was maar dat u niet de kans heeft gekregen (CGVS gehoorverslag p. 9).

Dat u zonder enige reden als enige gearresteerd zou zijn voor een incident waarbij u op geen enkele manier betrokken was en daarna door een onbekende valselijk beschuldigd zou zijn en niet de mogelijkheid gehad zou hebben om uw onschuld uit te spreken komt weinig realistisch over.

Verder kan u weinig informatie verschaffen over het incident en de personen die hierbij betrokken zouden zijn.

Zo kan u niet verduidelijken welke twee groepen slaags geraakt zouden zijn in uw wijk (CGVS gehoorverslag p. 8). Meermaals gevraagd naar de groepen komt u niet verder dan te vermoeden dat het een politieke confrontatie was omdat u vernomen had dat leden van één groep een t-shirt met de beeltenis van de president droegen (CGVS gehoorverslag p. 8). Gevraagd naar de reden waarom er een confrontatie was wist u enkel te zeggen dat er een ruzie was tussen de groepen (CGVS gehoorverslag p. 8). Op de vraag naar waarom enkel u, die net zoals anderen buiten lag te slapen, een aantal uren na het conflict werd opgepakt wist u geen antwoord te geven (CGVS gehoorverslag p. 10). Over de jongeman die u in de gevangenis beschuldigde van de leider te zijn van één van de groepen kon u geen enkele informatie verschaffen (CGVS gehoorverslag p. 8). Evenmin kon u enige informatie geven over de zoon van de rode baret die geslagen werd of over de rode baret zelf die u bedreigde in

de gevangenis (CGVS gehoorverslag p. 8). U wist verder niets over de inhoud van het document dat u moest tekenen (CGVS gehoorverslag p. 9). Gevraagd wat er met de zoon van de rode baret is gebeurd wist u geen antwoord te geven (CGVS gehoorverslag p. 10).

Dat u quasi geen informatie kan geven over het incident en de verschillende personen die hierbij betrokken waren doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Daarnaast kan u geen duidelijkheid scheppen over wat de oorzaak zou zijn van uw problemen.

U verklaarde vooreerst dat u uw land hebt verlaten omwille van politieke redenen (CGVS gehoorverslag p. 5). U baseert deze verklaring op het feit dat leden van één van de groepen die slaags raakte een t-shirt van de president droegen (CGVS gehoorverslag p. 5). Gevraagd of u politiek actief bent antwoordde u ontkennend (CGVS gehoorverslag p. 7). Verder in het gehoor gaf u aan dat u gezien werd als de leider van een clan (CGVS gehoorverslag p. 11). Gevraagd naar wat voor clan dat dan zou zijn stelde u dat u verweten werd een groep te leiden die jongeren in elkaar slaat en criminele feiten pleegt (CGVS gehoorverslag p. 11). Gevraagd of er enige reden was waardoor mensen zouden denken dat u een clan leidt in uw buurt antwoordde u het niet te weten (CGVS gehoorverslag p. 11). Als u daarna gevraagd wordt of het nu een politiek probleem was of een ruzie tussen jongeren die criminele feiten plegen (CGVS gehoorverslag p. 11) stelt u dat het politiek kon zijn maar dat u het niet zeker weet (CGVS gehoorverslag p. 11). Verder haalde u aan dat u de dag na uw arrestatie in de gevangenis werd beschimpt omwille van uw etnische origine en dat uw afkomst de oorzaak is van uw problemen (CGVS p. 11). Gevraagd hiernaar zegt u dat ze zeiden dat u een vreemdeling was en dat ze alle mensen van Peul afkomst gingen vermoorden (CGVS gehoorverslag p. 12). Op de vraag of mensen van de Peul etnie vervolgd werden in Guinee in 2011 antwoordt u bevestigend. Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat mensen van de Peul -etnie betreft kan het volgende worden opgemerkt. In de nasleep van de verkiezingen van 2010 is het etnisch evenwicht in Guinee enigszins verstoord geraakt. De verschillende etnische gemeenschappen staan wantrouwig ten opzichte van elkaar. Het beleid van de huidige regering, die nochtans samengesteld is uit vertegenwoordigers van de verschillende etnische groepen, slaagt er voorlopig niet in om deze spanningen in te dammen. Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peul-etnie behoren vervolging dienen te vrezen op basis van het louter toebehoren tot deze etnie (zie informatie in het administratief dossier). Het feit dat u geen duidelijke verklaringen kan afleggen over de oorzaak van uw beweerde problemen doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Op de vraag of u nu nog gezocht wordt antwoordt u kortweg dat 'dit kan zijn' (CGVS gehoorverslag p.10). Daarna gevraagd of u dan niet zeker bent stelt u dat u zeker gezocht wordt omdat u ontsnapt bent (CGVS gehoorverslag p. 10). Gevraagd of u nog contacten heeft in Guinee antwoordt u dat u nog contact heeft met een bevriend truckchauffeur die zorgt voor de communicatie tussen u en uw echtgenote die in een dorp leeft (CGVS gehoorverslag p. 10). Als u daarna gevraagd wordt of die truckchauffeur u dan niet in contact kan brengen met de man van uw zus om een stand van zaken te weten te komen concludeert u dat dit een goed idee is maar dat hij het te druk heeft om contact te zoeken met uw schoonbroer (CGVS gehoorverslag p. 10). Redelijkerwijs kan van een asielzoeker verwacht worden dat hij poogt te vernemen hoe zijn persoonlijke problemen evolueren. Het feit dat u geen ernstige inspanningen onderneemt om dit te doen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van u verklaringen.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan niet gesteld worden dat u aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat u verklaarde dat u nooit enig document in eigen handen had toen u de grenscontrole in de luchthaven te België passeerde maar dat de smokkelaar de documenten bijhield (CGVS gehoorverslag p. 5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat elke persoon zijn identiteitsdocumenten individueel en persoonlijk moet laten controleren (zie administratief dossier).

Ter staving van uw asielrelaas legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw rijbewijs voor. Dit stuk heeft echter geen relevantie voor uw asielrelaas.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er

moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land. Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaarde dat toen hij buiten lag te slapen, hij plots werd gearresteerd en ervan beschuldigd de leider te zijn van een bende, die diezelfde avond slaags was geraakt met een rivaliserende bende. Hij werd in het bijzonder geïdoleerd door een "rode baret", wiens zoon hij geslagen zou hebben. Toen hij nadat zijn schoonbroer hem had vrijgekocht vernam dat hij nog steeds gezocht werd door de autoriteiten, vluchtte hij.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoeker voert aan dat het neerleggen van zijn rijbewijs zowel zijn identiteit als zijn goede trouw aantoonde. Daarnaast heeft verzoeker eveneens, na het gehoor, een doktersattest ter staving van zijn

hoofddtelsel verstuurd per aangetekend schrijven van 3 augustus 2012. Verzoeker voegt het bewijs van aangetekend schrijven toe aan zijn verzoekschrift.

3.3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt echter enkel zijn rijbewijs neer waarvan de bewijswaarde beperkt is nu hij geen identiteitskaart noch paspoort neerlegt. Dit klemmt des te meer nu zijn voorgehouden reisweg niet kan overtuigen. Verzoeker verklaarde dat hij naar Europa reisde met een vals paspoort dat hij kreeg van zijn schoonbroer, doch kent behalve de naam geen enkel gegeven dat erin vermeld werd, en beweerde dat de smokkelaar het de hele tijd bij zich hield en ook altijd in zijn plaats voorlegde bij de controles (gehoorverslag CGVS, p.4-5). Verzoeker gaat aldus voorbij aan de herhaalde, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat hij illegaal naar Europa reisde, wat een negatieve indicatie inhoudt voor zijn asielmotieven.

3.4. Verzoeker staat evenmin zijn asielrelaas. Wat het doktersattest betreft dient te worden vastgesteld dat dergelijk medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Verzoeker toont niet aan dat hij werd gearresteerd, noch dat hij werd vervolgd en ervan beschuldigd de leider te zijn van een gewelddadige bende en de zoon van een "rode baret" te hebben geslagen, noch dat zijn schoonbroer zijn vrijlating kon afkopen. Aldus laat verzoeker na alle essentiële elementen van zijn asielrelaas te staven, en biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring.

3.5. De commissaris-generaal wijst terecht op tal van vaag- en onaannemelijkheden in verzoekers verklaringen. Verzoeker kan niet toelichten waarom hij, als truckchauffeur aangewezen werd als bendeleider omdat hij buiten sliep. Immers, een bendevoering veronderstelt structuur en verzoeker stelt zelf dat hij omwille van zijn baan vaak afwezig was, wat de mensen uit zijn buurt bezwaarlijk kan ontgaan. Evenmin kan worden ingezien waarom de gedupeerde bende een volslagen derde aan zou wijzen als lid van een rivaliserende bende, en hem ervan zou beschuldigen de zoon van een rode baret te hebben verwond wanneer ze er alle belang bij heeft de echte schuldigen aan te duiden. Verzoeker licht dit ook niet toe. Verzoeker is bovendien geheel onbekend met deze twee bendes en hun gevecht, en komt niet verder dan vage vermoedens over een mogelijk politiek conflict, of een criminele kwestie. Bovendien kon verzoeker noch de getuige die hem aanduidde als bendeleider, noch de zoon van een "rode baret" die hij volgens de politie geslagen had, enigszins beschrijven. Tenslotte, toen verzoeker gevraagd werd of zijn vrees nog actueel was, verklaarde hij eerst dat "*dit kan zijn*" doch wijzigde daarna zijn verklaringen en beweerde dit met zekerheid te weten (gehoorverslag CGVS, p.10). Dergelijke vage, blote beweringen kunnen niet volstaan om een nood aan bescherming aan te tonen.

3.6. Verzoeker voert aan dat de argumenten van de bestreden beslissing onjuist of onterecht zijn. In geen geval zouden ze de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ondermijnen, noch afbreuk doen aan de waarheid van het coherente verhaal. Verzoeker haalt aan dat hij geen duidelijkere verklaring kan afleggen over de oorzaak van zijn problemen aangezien hij zich zelf van geen enkele fout bewust is. Hij zou er dan ook het raden naar hebben hoe hij in deze haast onwerkelijke situatie is kunnen belanden. Verzoeker stelt dat hij niet weet wie de jongeman is die hem identificeerde als de veroorzaker van het gevecht of waarom hij juist werd beschuldigd. Er werd hem geen informatie ter kennis gebracht en hij werd slechts één keer ondervraagd. Hij heeft in de gevangenis ook geen enkele keer bezoek gekregen van zijn familie noch van een raadsman. Verzoeker argumenteert verder dat hij sinds kort via zijn schoonbroer de feiten is te weten gekomen, die op zijn beurt de feiten heeft vernomen van een buurvrouw die iets meer weet had van wat er zich die dag in de Antawijk heeft afgespeeld. Er werd misschien zelfs getracht de arrestatie in een doofpot te steken, om de rode baret toe te laten zijn gangen

te kunnen gaan met verzoeker. Volgens verzoeker is er geen enkele reden om aan de waarheid van zijn asielrelaas te twijfelen.

3.6.1. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het herhalen van zijn asielmotieven en het betwisten van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal uit zijn onwetendheid. De louter hypothetische toelichtingen bij de hiaten in zijn verklaringen kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas geenszins vitiëren. Verzoeker biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor de vaststelling dat zijn asielmotieven hem geheel onbekend zijn. De Raad ziet niet in hoe het feit dat hij slechts 1 keer zou zijn ondervraagd in de gevangenis en dat hij enkel summier door zijn schoonbroer werd geïnformeerd, zijn onwetendheid kan vergoelijken. Voor zover verzoeker werd gearresteerd en ondervraagd, ook werd geconfronteerd met een getuige, en tenslotte er een hoge som werd betaald om hem vrij te krijgen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij minstens kennis heeft van de beschuldigingen en bezwarende elementen die hem worden aangewreven. De Raad ziet evenmin in dat indien verzoeker de aard van zijn problemen niet kende, hij wel kon vaststellen dat deze problemen dermate ernstig zijn dat hij zijn land diende te ontvluchten.

3.7. Zelfs indien verzoeker met haast vertrokken zou zijn uit zijn land van herkomst op een moment dat hij de situatie nog niet volledig kon inschatten, ziet de Raad niet in dat hij zich naderhand, na aankomst in een veilig land, niet kon informeren over de ware toedracht en verdere evolutie van zijn asielmotieven. Verzoeker toont echter niet aan dat hij, ondanks de ernstige inspanningen die hij naar eigen zeggen hiertoe ondernomen heeft, er niet in slaagt om meer informatie te bekomen vanuit zijn omgeving in Guinee. De loutere bewering dat enkel sporadisch contact met zijn echtgenote mogelijk is, omdat hij om Guinee te contacteren een beroep dient te doen op een lokale truckchauffeur die het echter te druk heeft om hem met andere mensen in contact te brengen, is niet ernstig en kan de ongegrondheid van zijn asielmotieven slechts verder bevestigen. Aldus stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen over de gehele lijn ongeloofwaardig zijn en het asielrelaas klaarblijkelijk verzonnen voorkomt.

3.8. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier vast te stellen dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.9. In zoverre verzoeker tenslotte aanvoert dat hij in Guinee wordt geviseerd "omwille van het feit dat hij van Peulse afkomst is", dient te worden vastgesteld dat dit wederom een loutere bewering is doch verzoeker niet aantoont dat hij louter omwille van zijn Peulse etnie, nood zou hebben aan internationale bescherming en hij dit initieel niet als zodanig heeft gesteld.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker argumenteert dat uit het feitenrelaas blijkt dat hij bij een eventuele terugkeer naar Guinee het voorwerp zal uitmaken van vervolging, arrestatie, foltering en vermoedelijk zelfs executie en benadrukt dat hij geen materiële bewijzen kan voorleggen maar uit het feitenrelaas zou men dit echter met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid afleiden.

4.2. In zoverre verzoeker zich beroept op artikel 48/4 §2 c van de vreemdelingenwet waar hij argumenteert dat zijn "land zelf nog te kampen heeft met opstandelingen, gewelddadige betogingen en aanslagen", toont hij echter geenszins aan dat er thans in Guinee een gewapend conflict aan de gang is in volkenrechtelijke zin. Wat het "het reisadvies van buitenlandse zaken" betreft kan worden opgemerkt

dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die naar Guinee willen reizen en niet slaat op Guinese staatsburgers. Volgens de disclaimer wordt het reisadvies opgevat “als één van de informatiebronnen die de Belgische reizigers kunnen raadplegen om een beslissing te nemen aangaande hun reisplannen” en is dus een vrijblijvende raadpleging, gepubliceerd als een dienstverlening aan de reizigers, aan wie het vrij staat om het al dan niet op te volgen”.

4.3. Aangezien verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming verder beroept op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK